

УБЕДЉИВА ПОБЕДА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ОПШТИНИ ТИТЕЛ

ЗАХВАЉУЈЕМО СЕ СВИМ БИРАЧИМА који су на парламентарним изборима одржаним 21. јануара 2007. године ДАЛИ СВОЈ ГЛАС СРПСКОЈ РАДИКАЛНОЈ СТРАНЦИ која је у општини Тител однела убедљиву победу са добијених **45.90%** гласова бирача наше општине.

Гледано по местима, резултати су следећи:

	ДС	Г17	ЛДП	СРС	ДСС-Н. Србија	ПСС Карић	СПО	СПС
Тител	771	222	116	1177	258	96	83	197
Лок	224	23	29	218	32	10	22	21
Вилово	131	11	4	274	37	8	37	19
Гардиновци	134	18	10	388	33	8	28	13
Шајкаш	253	42	90	1101	207	23	108	78
Мошорин	103	28	25	681	266	22	36	35
Укупно:	1616	344	274	3839	833	167	314	363

Овим резултатом, Српска радикална странка у Тителу заузела је друго место у Војводини (па и Србији), јер је од нас био бољи само Жабал са 49,15% освојених гласова. Демократска странка, која је далеко заостала иза нас са освојених 19,32% гласова, покушала је обмане јавност, па је себи приписала све остале гласове (ДСС-а, СПС-а, Г17, странака националних мањина и других) и у Тителским новостима од 27.01.2007. године објавила како су "Демократски оријентисане партије – победници избора".

Захваљујући овако добром резултату Српска радикална странка је добила и народног посланика из Титела, Ивану Зечевић, председника Општинског одбора СРС.

Сви грађани, који желе да се обрате Српској радикалној странци и њеном народном посланику, могу то да ураде у просторијама Српске радикалне странке у Тителу, у ул. М.Крестића 46, без обзира на околности што ће СРС и овога пута деловати као опозициона странка.

ТРИ КАРТЕ ЗА ХОЛИВУД

Вероватно се, још увек, сви сећате филма "ТРИ КАРТЕ ЗА ХОЛИВУД". У том су филму, да Вас подсетим, политичари једини битан фактор трулог диктаторског режима, а народ је тај који не ваља и којег треба мењати. Допис садашњег градоначелника директорима свих јавних установа у нашој општини неодољиво подсећа на секвенце из тог филма.

Да мало цитирамо председника, који је, после седамдесет прве седнице Општинског већа, послао допис свим својим вазалима. Став 2. овог дописа гласи, ево баш овако: "Излазност бирача од 68,53 посто је изузетно задовољавајућа, међутим, нису задовољавајући, чак су забрињавајући, резултати гласања. Имајући у виду постигнуте резултате гласања за политичке странке на нивоу Републике у односу на политичке странке које чине владајућу коалицију на нивоу општине".

Председник је задовољан излазношћу бирача на гласачка места, једино што му се не свиђа то што дотични бирачи нису гласали за њега.

Шта онда преостаје једном "ВЕОМА ЗАБРИНУТОМ, за своју фотељу, ПРЕДСЕДНИКУ"? Шта друго, него да мења народ.

Он би све Вас, који сте дали глас Српској радикалној странци, најрадије заменио. Вратио би Вас возом којим сте дошли, баш тамо одакле сте и дошли, да прескочим простаклуке којима је наш вајни градоначелник веома склон.

Јер, шта ће њему народ који не гласа за њега. Сви који су гласали за СРС нису подобни, лојални и нису више "Поштоване комшије и пријатељи". Велики диктатор још увек не може да верује како сте се усудили да не гласате за њега.

Али и Ви и Ми, добро знамо одговоре на његове недоумице. Препознали смо у њему, пре свега, лошег човека, препознали смо диктатора, довољног самом себи, препознали смо лицемера, преваранта и материјалисту. Препознали смо све оно, што ни у најружнијим сновима не би желели да препознамо.

Ето то њега брине. Измакла му се фотеља народног посланика, ако има Бога ни у фотељи градоначелника неће дуго остати. Ако, и треба да га брине, јер "ЛИЦЕ ПРАВДЕ И ПОШТЕЊА" у оку, Нас, обичних људи не личи на лице човека који нас срамоти и пљује по свом народу, не личи на лице садашњег градоначелника.

КУЋА ВЕЛИКОГ БРАТА

Запослени у згради Општине Тител, чак и они које је Велики брат пустио у кућу без конкурса, дотичну зграду називају "КУЋА ВЕЛИКОГ БРАТА". Шушкају и шапућу по ћошко-вима и тоалетима, јер ако Велики брат и остала мања браћа, не дај боже то чују, неко ће морати да напусти кућу. За разлику од оне популарне телевизијске куће, у овој нашој Општинској има више браће, па чак и сестара, него у свим осталим европским кућама, заједно.

Да није тужно, било би смешно.

У улици Главној, раније Титовој, на броју један, налази се кућа Великог нам брата. Мада она још увек није сасвим његова. Он се нада да ће у њој заувек остати.

Много је велике и мање велике браће продефиловало кроз њу, али ни један није био велик као овај **ВЕЛИКИ, ВЕЛИКИ БРАТ**.

Као у чувеном светском спектаклу и у овом нашем локалном, Велики брат одређује сва правила, па ко их не поштује зна се, **марш из куће**. Тајна је можда у

томе што Велики, велики брат има и Малог, великог брата. Сваки од њих има свог фаворита или више њих.

Рецимо, омиљени лик Малог, великог брата је Дебела Берта, ексклузивни преводилац са тунгуског на свахили, у новом Европском поретку, веома заступљених језика.

Кућа Великог, великог брата је опремљена најсавременијим електронским уређајима за посматрање, праћење и прислушкивање, мада је и Велики, велики брат са својим мањим брацом постао случај за посматрање.

На овај је начин, Великом, великом брату омогућено да све види и да све чује. Ето среће па у кући постоје две исповедаонице. Тако да сви они који желе да се, што дуже задрже у кући, морају да се исповеде на рачун својих радних колега, а Велики, велики брат је ту да одлучи ко ће да лети, а ко ће да остане.

Улог у кући овог нашег Великог, великог и Малог, великог брата је много већи од оног националног.

Добровољни прилози отети од пореских и других обвезника наше Општине, преливени у општински буџет, довољно су добар разлог да Велики, велики брат покуша да заувек остане у кући која на његову жалост још увек није његова.

Великог смо, великог брата, на жалост, бирали ми, а он је по својој савести довео сву осталу браћу. Организатори ове игре не станују у кући, али веома често сврате. Најчешће се задржавају у временима предизборних кампања и тада њихова писана и неписана правила долазе до изражаја.

Лончићи су у кући одавно побркани, новац од добровољно отетих прилога, уместо за градњу нових кућа, школа и отварање нових радних места, задржавају за себе. Отимају и шаком и капом и свим осталим могућим средствима.

Много мање браће је од тог новца себи купило станове, саградило куће.

Мала браћа и сестре имају обичај да кажу да су своје куће и станове изградили од новца зарађеног од плате у Дому

здравља, Библиотеци, основним школама у општини, Комуналцу и Простору, Извору, па и на пијаци продајући парадајз крупан ко лубеница, јер су уз помоћ нај-савременијих европских и светских технологија остваривали ненормалне приносе у производњи паприке и парадајза на веома малом простору, те да су од тог новца за годину-две обезбедили кров над главом својој деци.

Све по оној народној „Метар стабљика, два метра паприка“. Као да ми немамо децу и не знамо да садимо паприку.

По свој прилици, када се ова игра заврши, у кући ће остати само Велики, велики брат и камере које ће само њега да сликају, јер у временима која долазе моћи ће још само да се слика.

Запитате ли се понекад, док се Велики, велики брат и његова мала браћа расипају са Вашим новцем, где раде и од чега живе Ваша деца, браћа, пријатељи и комшије.

Да ли је дошло време да помислите и на неког свог?

О ГРАФИТИМА, РАДУ САВЕТА МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И ЈОШ ПО НЕЧЕМУ ИЗ ГАРДИНОВАЦА

Појава графита у Гардиновцима са јасном поруком **"СТОП ТЕРОРУ"**, након низа инцидената у којима је учествовао члан Општинског већа Слободан Стојковић, само је за непознаваоце прилика у овом питомом селу изненађујуће. Да подсетимо читаоце за које догађаје је везано име Слободана Стојковића:

- туча на збору грађана
- туча са активистима Црвеног крста
- претње ватреним оружјем
- нестанак инвентара шаховског клуба
- злоупотреба средстава за само-запошљавање Националне службе за запошљавање
- сумњива куповина локалне кафане од ОЗЗ "Шајкашка"
- злоупотреба малолетних лица за рад у кафани
- физички напад на бившег председника Месне заједнице Радована Стојкова
- напад на новинаре

Нема граница ни броја демократским делима члана Општинског већа и његове ближе и даље фамилије. Зато је право време да се каже **СТОП ТЕРОРУ**.

Савет месне заједнице Гардиновци, односно његов актуелни председник Миленко Галић, посебна је прича. Након низа злоупотреба и трошења тешко скупљених средстава самодоприноса у износу од преко 200.000 динара и подношења кривичних пријава против Галића, уследио је катастрофалан пораз Демократске странке на изборима, паника и опструкција рада Савета месне заједнице.

Становници Гардиноваца жељно очекују збор грађана на коме ће их њихов демократски изабрани председник извести о нимало демократском и транспарентном трошењу средстава самодоприноса.

Надлежни органи се за сад не изјашњавају.

Зато само храбро Миленко у нове демократске трошкове!

ТРБУШНИ ПЛЕС ЗА СВОГ НАСТАВНИКА

У општој навали демократије и нових демократских трендова, а по домаћим рецептима, дешавају се и овакве ствари!

Овакви догађаји, углавном, повлаче више питања него одговора. Једно од основних је: **"Ко је крив"?**

Криви смо ми што смо га пустили, криви смо што смо гласали за човека, који је под плаштом ко зна каквих побуда, дозволио, да му малолетна девојчица, у кафани која нема дозволу за рад, игра трбушни плес на столу. Да не занемаримо и чињеницу да је дотични наставник, Слободан Стојковић из Гардиноваца, до скоро заменик директора ОШ "Светозар Милетић" у Тителу, члан Општинског већа општине Тител и један од власника клуба за окупљање Рома. Један од главних бораца за права ромске етничке заједнице у тителској општини злоупотребио је поверење својих сународника. Злоупотребио је малолетну девојчицу, коју је, као њен наставник, морао да научи шта је то чека у животу, а не да је понизи и омаловажи. Да ли је дотични педагог, бар на трен помислио да у једном тако малом месту, као што су Гардиновци, у месту где се сви познају, може да прође непримећен

један тако нечовечан гест? Да ли је помислио да овакав чин може да прође без осуде и без заслужене казне? Вероватно о томе није ни размишљао, с обзиром да ужива дебелу заштиту актуелне тителске власти. Мислио је да је недодирљив, као и његов вођа, којем је он изузетно одан.

После првог, аутоматски се јавља и друго питање: **"Ко нам то васпитава децу?"**. Одговор се намеће сам од себе. Таквим људима није место међу нашом децом. Таквим је људима место у установама из којих се излази након издржане, праведно одрезане казне. Такви људи треба да седе у затвору, а не за наставничким катедрама и у директорским фотељама.

Треће питање је: **"Да ли ће полиција и овај пут да прогледа кроз прсте властодршцима који су у огрлицу својих недеља нанизали још један бисер"?**

Ставите прст на чело и добро размислите. Роми су наше комшије, њих је мање него нас и зато смо ми ту да им помогнемо. На кога ће они да се ослоне, ако не на нас. Немојте да дозволите да нам се нешто слично поново догоди, јер већ сутра то се може догодити и нашој деци.

СРАМОТНИ СПЕКТАКЛ НА РАЧУН ПРОГНАНЕ ДЕЦЕ СА КОСОВА

Као и свака прича о избеглим и прогнаним лицима и ова има тужан крај. Противници владајуће булументе у општини би рекли „политички маркетинг“.

Обичан човек, посебно онај који има своју децу, рекао би: „Нека, нека је и политички маркетинг, али је за добро наше деце“.

Више од 500 домаћина дочекало је око 90 дечака и девојчица прогнаних и протераних са својих вишевековних огњишта. Па нека их је и 1000, ако сваки од своје велике плате откине бар по 100 или 200 динара, радост унесрећене деце биће још већа.

Верујемо да је велика већина имала баш такве намере. Да су знали каква их срамота очекује, вероватно се не би ни појавили на овом, на први поглед, хуманитарном скупу. Готово невероватно звучи да је 500 домаћина дочекало 90 гостију.

Још невероватније изгледа рачун за 500 поједених obroка и ко зна колико испражњених флаша. Када је пир дошао до свог врхунца, уместо да новац добијен од донатора поделе свој деци, неколико политичара из врха тителске власти, на челу са два своја председника, ставили су своје, од меса умашћене руке у џепове прогнане деце.

Уместо да су на рачун свог крканлука повећали донацију, они су на штету тих недужних бића, као случајно узели и оно мало новца намењеног за нову свеску, за оловку, можда и понеки слаткиш. По овој, на очиглед, обичној рачуници, деца су платила део рачуна направљеног „под знацима навода“ у њихово име и за њихово добро.

Хајде да у овој причи занемаримо политику и будемо „само људи“.

Ако је то уопште могуће???

ВЕЛИКА СРБИЈА

Оснивач - издавач: др. Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Елена Божић-Талијани

Број уредио: Општински одбор Српске радикалне странке Тител